

Dit jaar was het op **vrijdag 26 oktober** de negende keer dat ons team **Gewoon Doen** meedeed. Normaal zijn we met vier vijftigers en één veertiger, maar door twee afmeldingen (vakantie, en rugklachten) hebben we de samenstelling moeten aanpassen: drie ervaren vijftigers, een debutant van mid-veertig en twee debutanten van begin-twintig.

Wij schrijven ons altijd in voor de eerste avond met een starttijd van rond half negen, zodat we van te voren eerst nog gezellig kunnen eten en tijd hebben om op de startlocatie rustig de informatie tot ons te nemen.

In de loop der jaren is ons team goed op elkaar ingespeeld en een ieder weet wat hij bij de voorbereiding moet doen. Nu met drie debutanten was het afwachten hoe dat zou gaan, maar achteraf hebben we kunnen constateren dat de voorbereiding goed is verlopen.

In de jaren dat we meedoen hebben we ons als team steeds verbeterd, de eerste keer eindigden we op de eerste avond als 60e, onze highscore is 7e in 2009. In 2010 eindigden we als 4e maar dat was op de derde avond.

De organisatie had het al aangekondigd: er zou weinig voorbereidingstijd nodig zijn, en dat bleek ook wel. We waren snel klaar. De video-route en de PC-route waren ook eenvoudig en gemakkelijk.

Nieuw was deze keer een foto bij de start (leuk voor het thuisfront kunnen ze zien hoe we ons opgetuigd hebben) en dat we met de taxi naar de start werden gebracht waar we direct het route-boekje kregen.

Route 1 was simpel waarna direct de andere jaren zo gevreesde klokkenroute volgde. Hier geen moeilijke AM/PM constructies en als de tijd 02:11 is dan weet je dat je weer terug moet en goed moet kijken voor een letter. De start van route 3 was even opletten, maar daarna ging het soepel. Ook de verknipte flippo's waren geen probleem; niet vergeten dat deze omgekeerd was. Het einde was "tot "W".".

Deze "W" hing vóór een dam, route 5 begon vanaf een dam. Dat leidde tot wat discussie: hoe kun je van een dam beginnen als je er niet op staat. Ons team ging over de dam en volgde het aantal graden langs de sloot. Een ander team bleef vóór de dam, en liep dus aan de andere kant van dezelfde sloot. Volgens de beschrijving zou na het volgen van de kompasrichting een "brug" zijn, deze vonden we niet, wel een ondoordringbare boswal. Daar wat heen en weer gelopen, gestruikeld (wat enkele gekneusde ribben opleverde) en gediscussieerd: was de andere kant van de sloot toch niet de juiste keuze? We besloten de boswal te volgen evenals de sloot waar we daarna op stuitten en zagen uiteindelijk een plank over een sloot liggen: de "brug". We zaten dus toch goed.

Daarna gingen route 7, 8 en 9 voorspoedig, hoewel ik nog steeds niet weet wat een "deopnsirg" is. Route 10 was de PC-route, de aanwijzing op de PC was "volg de aanwijzingen" en dat was vrij simpel: volg de onderdelen die horen bij computers. Als je een wieldop zag wist je dat je fout zat. Daarna route 11, de Euro-route. We hadden de Euro-landen opgezocht maar niet de landcodes op de kentekenplaatje maar uiteindelijk ging het wel goed. Evenals route 12. Deze route moesten we eerst m.b.v. een lichtbak op een kaartje tekenen.

En toen ging het toch even mis: we misten het begin van route 13. Achteraf konden we op de GPS zien dat we hier 1.1 km extra hebben gelopen, met een verloren tijd van 17 minuten. Jammer. Toen we het begin hadden gevonden ging route 13 goed, en hadden we instinker op het einde ook direct gezien. Route 14 "verder dan je denkt" eindigde leuk bij een nagebouwde tram. Route 15 was kompas lezen met halverwege de route een wiebelige oversteek, met een opstopping van een groot aantal groepen. We namen de gok om om te lopen en dat pakte goed uit. Aan de andere kant van de sloot even teruggelopen om te kijken of er nog een letter was en dat bleek zo te zijn. Een vrouw van een ander team die net met veel angst en beven de wiebelige oversteek had overleefd vond het niet leuk toen iemand zei: "zo letter opgehaald, nu weer terug".

Daarna de spookachtige route: complimenten aan de organisatie en de 4 acteurs die hun best deden ons de stuipen op het lijf te jagen en ons probeerden de verkeerd kant op te leiden.

Om route 17 te begrijpen moest je de video goed bestudeerd hebben, en dat hadden we, dus de instructie in het boekje leverde ook geen problemen op. De route zelf was ouderwets leuk, in een donker bos zoeken naar bierdoppen. We hadden hierbij geen last van andere groepen. Route 18 en 19 gingen ook vlot. In route 19 stond nog een instructie dat een maisveld met "ruimende wind" moest worden genomen, met daarbij tevens een pijl die de betekenis van "ruimend" aangaf. Dat hebben we andere jaren wel anders meegemaakt: dan moesten we eerst de betekenis van ruimend en krimpand opzoeken. Nu kregen we dat cadeau. Route 20, vervolg in de richting van de ondergaande zon, ging ook weer vlot. Daarna route 21 en die was omgedraaid, maar als je dat was vergeten maakte dat niet uit: de route bleef R_L_L_R. Wel even nadenken: begin je of eindig je bij een kentekenplaatje. Daarna de volgorde van de planeten volgen (route 22). In deze route zat een dwaalspoor, dus wel goed opletten. De striproute die daarna volgde hebben we andere jaren wel wat moeilijker gehad, evenals de videoroute die daarop volgde: loop op zandweg langs water, ga rechtsaf bij een soort stuw en loop rechtdoor tot post. Tijdens deze route werden we geconfronteerd met een nieuw technisch hoogstandje: groepen achter ons hadden zaklantaarns die licht gaven als een TL-bak. Wij liepen zo steeds in onze eigen schaduw en omdat dit het plezier van het in het donker lopen wat verpestte hebben we deze groepen maar voorgelaten.

De sudoku-route daarna was leuk gevonden, alleen was het zo druk dat we in een lange kolonne door de weilanden liepen

Daarna route 26, met gehusselde knooppunten. Vaak een uitdaging, "is dit nu een zijpad of niet", maar nu kon je in het boekje al zien dat je alleen maar rechtdoor hoefde te lopen tot een post. Bij deze post volgde een grote oversteek en als we van te voren route 27 goed hadden gelezen, dan waren we niet naar de overkant gegaan, want op het einde van route 27 moesten we weer terug over het kanaal. Om die reden hadden we bij route 27 een letter verwacht maar hebben deze niet kunnen vinden. Route 28 ging weer voorspoedig. Route 29 was wat lastig in het donker, maar ging goed.

Toen de audioroute: leuk gevonden. We konden echter geen ontvangst krijgen op de radio's. De oplossing stond er ook in morse, met daarbij een morsekaart. Daarna door een langgerekt bos tot de chocopost. Onderweg begon het wat te sneeuwen en licht te regenen. Bij de chocopost begon het harder te regenen maar toen we verder wilden met route 31 was het gelukkig weer droog.

Route 32 was de traditionele pompeblédroute. Een lange route door open terrein. Via route 33 en 34 kwamen we bij een zwembad uit met een leuke opdracht waarmee je een letter én route 35 kon ophalen.

Deze route leverde ook geen problemen op. Dit gold ook voor route 36: een lange route door weilanden.

Route 37 was nog langer, waarschijnlijk de langste van deze avond. Voor deze route moest je wel de Friese elfsteden in het Fries in de juiste volgorde zetten, en weten dat Bartlehiem een instinker was. Op het einde, vermoeidheid sloeg toe, werd de kompasrichting niet geheel goed gelezen, maar dit werd bijtijds ontdekt.

Een vervelende bijkomstigheid op deze route was dat de stroom niet van de schrikdraden was gehaald

Liepen we route 37 met enkele andere groepen in ons kielzog, na de wateroversteek waren we weer alleen en konden we route 38 tot een brug (lees: plank over sloot) vervolgen. Deze plank was bevroren dus werd deze uiterst voorzichtig genomen (volgende keer strooizout mee?). Daarna route 39 tot de finish, en konden we genieten van de snert.

Rond half negen begonnen en rond half vijf gefinisht. Looptijd ruim 8 uur.

Een paar dagen later werd de uitslag gepubliceerd: 24e, looptijd 8:03 en alle letters (route 27 bevatte dus toch geen letter) gevonden. Volgens de GPS hebben we 29,5 km gelopen, waarvan 1,1 km verkeerd.

Tot slot nog wat evaluatie-puntjes / opmerkingen.

- We hebben weer een leuke en gezellige avond gehad. Het is ook de debutanten goed bevallen. Onze dank gaat wederom uit naar de organisatie.
- Hoewel wij vinden dat we stevige doorstappers zijn, zijn we nu duidelijk op snelheid verslagen door andere teams. Andere jaren konden we dat deels compenseren door onze "puzzelkracht" maar dit jaar viel er weinig te puzzelen. Het was een eenvoudige Wampex, maar dat was van te voren al aangekondigd door de organisatie. We hopen dat een volgende keer de Wampex een hoger puzzelgehalte krijgt anders dreigt het gevaar dat het een hardloopwedstrijd wordt.
- Complimenten aan de winnaars; ze hebben ons in loopas ingehaald.
- Dit jaar waren er een paar leuke nieuwe elementen, vooral de spookroute viel op. Ook complimenten voor de spoken en alle posten: volgens ons hadden ze het niet gemakkelijk in deze kou.
- We hebben wel vaak samen met andere teams gelopen. Dit kwam deels door het open terrein. Er was weinig bos.
- Dit jaar vrijwel geen opstoppingen bij de posten en de water-oversteken.
- Duct-tape helpt ook goed bij het plakken van scheuren in broeken. Wel pas plakken als de stof over elkaar heen ligt, anders komt de tape op de huid.....
- Dit jaar gelukkig geen moeilijke grote water-oversteken: vorig was er nog een nat pak in het team.
- Na afloop nog ijs van de autoramen krabben. Altijd een bijzondere ervaring zo de eerste keer in het jaar ("waar ligt de ijskrabber").

Nogmaals bedankt en tot volgend jaar. Dat wordt dan onze 10e keer.

Gewoon Doen.

(Stefanie, Ivo, Pieter, Bert, Joep en Jan)